

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Co/62/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120325218
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:6120325218.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková v sporovej veci žalobcu: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 17, Bratislava, IČO: 31 383 408, zastúpeného spoločnosťou: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanej: A. B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. E. XXXX/X, F., zastúpenej advokátom: Mgr. Ing. Juraj Trokan, so sídlom Vajanského 10, Trnava, o zaplatenie 950,35 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 38C/45/2020-166 zo dňa 25. mája 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 950,35 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 950,35 Eur od 20.11.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. výrokom priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

2. Rozhodnutie odôvodnil s použitím a citáciou ustanovení § 2 písm. d), e), g), § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, § 12 ods. 1 písm. f) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o povinnom zmluvnom poistení“), § 121 ods. 3, § 517 ods. 2, § 567 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013, čl. 3, čl. 7 Dohovoru o práve použiteľnom na dopravné nehody publikovaného pod č. 130/1976 Zb. vyhlášky ministerstva zahraničných vecí, s poukazom na procesné ustanovenia § 153 ods. 1, 2, § 154, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2, § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že žalobca ako poisťovateľ uzavrel so žalovanou, ako poistníkom dňa 3.5.2016 poistnú zmluvu č. 610/268254-6 o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so začiatkom poistného obdobia 4.5.2016 (čl. 8). Poistné mala žalovaná uhrádzať v štvrtročných splátkach po 19,34 Eur. Dňa 12.9.2016 žalovaná ako poškodená oznámila žalobcovi ako poisťovateľovi (Oznámenie poškodeného o poistnej udalosti čl. 12) vznik nehody zo dňa 8.8.2016, na mieste G. XX, H., pričom v popise nehody uviedla „narazil mi vinník do pravého zadného nárazníka“, poistníka (držiteľa vozidla), ktorým bola škoda

spôsobená uviedla „neznámy?“. Listom zo dňa 20.6.2017 (čl. 13) žalobca oznámil (I. J.), že poistnú udalosť, pri ktorej došlo k poškodeniu vozidla (I. J.) vybavili a skutočnú škodu vo výške 5.200,15 Eur mu poukazuje na účet. Listom zo dňa 20.6.2017 (čl. 14) žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 950,15 Eur v lehote 15 dní, nakoľko zodpovedá za poistnú udalosť zo dňa 8.8.2016, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla EČ: K., za ktoré poškodenému vyplatil sumu 4.751,79 Eur, keďže v čase, keď nastala poistná udalosť bola v omeškaní s platením poistného. Listom zo dňa 18.8.2017 (čl. 15) oznámila žalovaná žalobcovi, že v čase 8.8.2016 bolo zákonné a havarijné poistenie uhradené, nesúhlasila so zodpovednosťou za poistnú udalosť zo dňa 8.8.2016, keď vozidlo EČ: K. nemalo žiadne poškodenie, poistná udalosť bola spôsobená druhou stranou. Listom zo dňa 19.9.2017 (čl. 16) oznámil žalobca žalovanej, že vznik škody a jej výšku, ako aj subjekt, ktorý za ňu zodpovedá bol určený právoplatným rozsudkom súdu Bezirksgericht Innere Stadt Wien pod sp. zn. 19C/1329/16, že poistné obdobie od 4.8.2016-3.11.2016 bolo na účet poisťovne pripísané až dňa 9.8.2016, t.j. v čase poistnej udalosti dňa 8.8.2016 žalovaná bola v omeškaní s platením poistného. Listom zo dňa 20.10.2017 (čl. 17) bola žalovaná opätovne vyzvaná na zaplatenie sumy 950,35 Eur žalobcovi. Listom zo dňa 20.10.2017 (čl. 18) bola žalovaná opätovne vyzvaná na zaplatenie sumy 950,35 Eur žalobcovi. Podľa výpisu z účtu žalobcu (čl. 19) dňa 20.6.2017 poukázal sumu 5.200,15 Eur Wüstenrot Versicherung Salzburg. Rozsudkom Okresného súdu Viedeň centrum (Bezirksgericht Innere Stadt Wien) sp. zn. 19C/1329/16 (úradný preklad na čl. 141 rub a nasl.) I. J. (ako žalobcovi) proti Zväzu rakúskych poisťovateľov bol priznaný nárok na zaplatenie sumy 1.647,92 Eur spolu s 4 % úrokom od 26.8.2016, ako aj náhrada trov konania určená vo výške 1.287,34 Eur. Z odôvodnenia rozhodnutia rakúskeho súdu (čl. 143 spisu) vyplýva, že súd zohľadňoval výpoveď svedkyne B. C. (žalovanej v predmetnom konaní), keď uvádza, že s vozidlom cúva a najprv sa uistí, že za ňou nie je žiadne iné vozidlo, potom opatrne cúva so svojim vozidlom a počas toho cúvania náhle narazí do vozidla p. I. J.. Pred zrážkou si vozidlo p. I. J. nevšimla a ďalej uvádza, že jeho vozidlo za ňou stálo. Vychádzajúc z tejto verzie je z technického hľadiska zrejmé, že ak by bola vodička pri cúvaní pozorná a pozrela sa ponad rameno alebo do spätného zrkadla, mohla stojace vozidlo p. I. J. spozorovať dostatočne včas a mohla zabrániť zrážke tým, že by vozidlom ďalej necúvala. V prípade zrážky, ako ju opísala svedkyňa B. C. a na základe skutočnosti, že vozidlo p. I. J. stálo, je zrejmé, že zrážke mohla zabrániť len vodička vozidla poistného u žalovaného. Podľa verzie žalobcu (p. I. J.), ako aj podľa verzie samotnej vodičky vozidla poistného u žalovaného, bola na vine výlučne vodička vozidla poistného u žalovaného. Zrážke mohla zabrániť len ona. Vodič vozidla žalobcu (p. I. J.) nemohol z technického hľadiska zrážke zabrániť. Vodička vozidla poistného u žalovaného nedodržala potrebnú opatrnosť pri cúvaní, keďže pri cúvaní dostatočne nekontrolovala potrebný jazdný priestor. Za vznik dopravnej nehody je zodpovedná výlučne vodička vozidla poistného u žalovaného (Zväz rakúskych poisťovateľov).

4. Okresný súd konštatoval, že medzi stranami nebolo sporné, že žalobca ako poisťovateľ uzavrel so žalovanou ako poistníkom dňa 3.5.2016 poistnú zmluvu č. 610/268254-6 o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (PZP) so začiatkom poistného obdobia 4.5.2016, pričom žalovaná mala uhrádzať poistné v štvrtročných splátkach po 19,34 Eur, že dňa 20.6.2017 žalobca poukázal na účet Wüstenrot Versicherung Salzburg sumu 5.200,15 Eur, že dňa 8.8.2016 bola žalovaná v omeškaní s platením poistného (za obdobie od 4.8.2016 do 3.11.2016), keď splátka poistného (19,34 Eur) bola na účet žalobcu pripísaná dňa 9.8.2016 (keď žalovaná nepoprela, keď sama uviedla, že platbu poukázala cez víkend, a preto platba z jej účtu odišla až dňa 8.8.2016). Žalovaná svoju obranu založila na tvrdení, že pri parkovaní došlo len k dotyku áut, nedošlo k žiadnej nehode, ani kolízii. Dotyk bol spôsobený rakúskym občanom, ktorý je vinníkom. Jej auto nebolo vôbec opravované. Nie je preto možné, aby auto druhej strany bolo tak veľmi poškodené. Sama videla, že škoda na druhom aute sa nestala. Žalobca nepreukázal, že sa škoda stala, že vinníkom je žalovaná. Poprela, že vznikli predpoklady na náhradu časti poistného, ktoré je uplatnené predmetnou žalobou.

5. Na základe vykonaného dokazovania dospel prvoinštančný súd k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Zdôraznil, že nárok žalobcu vyplýva zo zákonného predpisu zákona o povinnom zmluvnom poistení, preto nejde o nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Bolo preukázané, že žalobca ako poisťovateľ a žalovaná ako poistník uzatvorili dňa 3.5.2016 poistnú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla značky Opel Astra EČV: F., ktorého vlastníkom a držiteľom bola žalovaná, a že ku škodovej udalosti došlo dňa 8.8.2016, čo vyplýva aj z oznámenia žalovanej o poistenej udalosti zo dňa 7.9.2016. V konaní vedenom pred Okresným súdom Viedeň centrum (Bezirksgericht Innere Stadt Wien) pod sp.zn. 19C/1329/16 v Rakúsku, zo dňa 15.5.2017 rakúsky súd rozhodol, že za vznik poistnej udalosti a spôsobenú škodu zodpovedá

žalovaná, pričom k škodovej udalosti došlo dňa 8.8.2016 na území Rakúskej republiky. Pokiaľ ku škodovej udalosti došlo na území Rakúskej republiky, nie je daná právomoc slovenského súdu na určenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla pri predmetnej udalosti, ale táto otázka, t.j. vyvodenie právnej zodpovednosti (kto porušil a aké dopravné pravidlá, podľa akých ustanovení, a ktorých právnych predpisov sa vyvodzuje zodpovednosť) je v právomoci príslušných rakúskych orgánov. Tento postup bol aj dodržaný, keď nárok poškodeného bol riadne prejednaný v súdnom konaní pred rakúskymi orgánmi. Z predloženého rozhodnutia Okresného súdu Viedeň centrum sp. zn. 19C/1329/16 zo dňa 15.5.2016 potom jednoznačne vyplýva, že vodička vozidla poistného u žalovaného (žalovaná v tomto konaní) nedodržala potrebnú opatrosť pri cúvaní, keďže pri cúvaní dostatočne nekontrolovala potrebný jazdný priestor. Za vznik dopravnej nehody je preto zodpovedná výlučne vodička vozidla poistného u žalovaného (str. 5 predmetného rozhodnutia). Na plnenie nároku poškodeného (p. I. J.) bol rozsudkom zaviazaný Zväz rakúskych poisťovateľov, ktorý nárok bol následne uplatnený u žalobcu, ktorý plnenie uhradil v plnej výške (čl. 13 spisu - oznámenie poškodenému, čl. 19 spisu - úhrada poistného plnenia).

6. Okresný súd konštatoval, že žalovaná mala uzatvorené povinné zmluvné poistenie u žalobcu, žalobca na podklade uvedeného rozhodnutia rakúskeho súdu dňa 20.6.2017 poskytol poškodenému poistné plnenie. Tvrdenia žalovanej, že ku žiadnej škodovej udalosti nedošlo nie sú preto opodstatnené. Ani argument žalovanej, že jej vozidlo nebolo potrebné opravovať nemožno považovať za relevantný pre toto konanie, keďže žalobca si neuplatňuje nárok z dôvodu poistného plnenia za opravu škody na vozidle žalovanej, ale na vozidle Mazda 3 s EČV: K., poškodeného p. I. J.. Žalobca si uplatňuje nárok na vrátenie časti poistného plnenia, keď plnil z poistnej zmluvy o poistení zodpovednosti za škodu motorového vozidla, ktorú mal so žalovanou uzavretú, poškodenému (občanovi Rakúskej republiky). Žalobca si svoj nárok na vrátenie poistného plnenia uplatňuje v súlade s § 12 ods. 1 písm. f) zákona o povinnom zmluvnom poistení, pretože žalovaná bola s platením poistného v omeškaní, ktoré skutkové tvrdenie nebolo sporné. Žalobca preukázal, že uhradil sumu vo výške 5.200,15 Eur dňa 20.6.2017, pričom plnenie pozostávalo zo sumy 1.701,74 Eur (titulom škody na motorovom vozidle vrátane úrokov z omeškania podľa rozsudku), zo sumy 3.050,05 Eur titulom iných nákladov (trov súdneho konania) a sumy 448,36 Eur titulom nákladov spojených s právnym zastúpením. Poistné plnenie bolo vyplatené vo výške 4.751,79 Eur. Žalobca podal žalobu na súd dňa 19.6.2020, teda včas v zmysle § 12 ods. 4 zákona o povinnom zmluvnom poistení. Žalovaná mala vedomosť, že je v omeškaní s úhradou dlhu najneskôr od 18.8.2017, kedy žalobcovi odpovedala na jeho výzvu zo dňa 20.6.2017, ktorou žiadal od žalovanej úhradu poistného plnenia.

7. Námietku žalovanej, aby neprihliadal na predložený rozsudok rakúskeho súdu - Okresného súdu Viedeň centrum sp.zn. 19C/1329/16 zo dňa 15.05.2017 vzhľadom na koncentráciu konania podľa § 153 CSP, ako aj § 154 CSP nepovažoval okresný súd za dôvodnú. K uplatneniu zákonnej koncentrácie v zmysle § 154 CSP dochádza vyhlásením uznesenia súdu prvej inštancie o skončení dokazovania. Avšak v predmetnom spore postup v zmysle uvedeného ustanovenia neprichádza do úvahy, keďže odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie (č. k. 38C/45/2020-99 zo dňa 31.5.2021) zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, čím došlo aj k zrušeniu uznesenia, ktorým bolo vyhlásené dokazovania za skončené. Avšak vzhľadom na ustanovenie § 153 CSP aj v prípade zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom nemožno bez ďalšieho v spore navrhovať nové dôkazy. Sudcovská koncentrácia je ale s poukazom na § 153 ods. 2 CSP fakultatívnou možnosťou súdu („...nemusí súd prihliadať, ...“), ktorej cieľom je prispieť k rýchlosti konania, zabrániť zdržiavaniu konania a motivačne pôsobiť na strany sporu, aby procesné úkony vykonávali včas. Žalobca v tomto spore listinu ako dôkaz, z ktorého, okrem iného, vyvodzoval svoj nárok uplatnený žalobou, predložil včas, a to spolu so žalobou. Nemožno preto prisvedčiť argumentácii žalovanej, že tento dôkaz bol predložený oneskorene a v rozpore so zásadou koncentrácie konania. Navyše žalovaná počas konania nerozporevala závery vyslovené v predmetnom rozhodnutí ako také, namietala len, že k žiadnej nehode nedošlo, a že na jej vozidle žiadna škoda nevznikla. Okresný súd poukázal aj na závery odvolacieho súdu uvedené v uznesení č. k. 10Co/92/2021-125 zo dňa 16.9.2022 (odsek 49 odôvodnenia).

8. Záverom okresný súd uzavrel, že mal za preukázané, že žalobca ako poisťovateľ dňa 20.6.2017 plnil poškodenému z poistnej udalosti, ktorá sa stala dňa 8.8.2016 na G. L. XX H. H. sumu vo výške 5.200,15 Eur. Poistné poškodenému plnil z toho titulu, že žalovaná mala so žalobcom uzavretú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení motorového vozidla a vinníkom škodovej udalosti bola žalovaná (rozsudok Okresného súdu Viedeň centrum, sp.zn. 19C/1329/16). Žalovaná v čase vzniku poistnej

udalosti, dňa 8.8.2016 bola v omeškaní s platením poistného a platba poistného na poistné obdobie od 4.8.2016 bola na účet žalobcu pripísaná až dňa 9.8.2016. Žalobcovi (poisťovateľovi), preto v zmysle § 12 ods. 1 písm. f) zákona o povinnom zmluvnom poistení, vznikol nárok na náhradu poistného plnenia voči žalovanej (poistníkovi). Žalobca si žalobou uplatnil len časť z plnenej sumy, a to sumu vo výške 950,35 Eur. Napriek výzve zo dňa 20.6.2017 (o ktorej sa žalovaná dozvedela najneskôr dňa 18.8.2017) a ďalším urgenciám zo dňa 20.10.2017 a zo dňa 20.11.2017, žalovaná dlžnú sumu neuhradila. Z týchto dôvodov žalobe vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom istiny (náhrady časti poistného plnenia ako regresného nároku) sumu 950,35 Eur. Keďže žalovaná sa s plnením svojho peňažného dlhu dostala do omeškania, zároveň jej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 5 % ročne zo sumy 950,35 Eur o 20.11.2017 (požadovaného žalobcom) do zaplatenia, nakoľko bol okresný súd rozsahom podanej žaloby viazaný a nemohol návrh žalobcu prekročiť.

9. O náhrade trov konania prvoinštančný súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď priznal plne úspešnému žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V konaní nebol tvrdený a okresný súd nezistil dôvod na postup podľa § 257 CSP. O výške náhrady trov konania žalobcu bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Proti rozsudku podala odvolanie žalovaná, ktorá navrhla zrušenie a vrátenie rozsudku súdu prvej inštancie, resp. zamietnutie žaloby s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), f), g) Civilného sporového poriadku. Argumentovala tým, že nebola stranou konania č. 19C/1329/16 vedeného na Bezirksgericht Innere Stadt Wien, ktorého priebeh nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť. Predpokladá, že žalobca (v konaní na rakúskom súde žalovaný) sa v uvedenom konaní nebránil napriek vedomiu o oznámení žalovanej o poistnej udalosti zo dňa 20.8.2016. Má za to, že žalobca vyplatil rakúskemu občanovi náhradu škody nedôvodne. Okresný súd nekriticky prebral závery rakúskeho súdu v konaní č. 19C/1329/16, čím s poukazom na čl. 15 ods. 1 a ods. 2 CSP (dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon. Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu) porušil jeden z nosných uvedených princípov dokazovania CSP. Žalobca poskytol plnenie bez právneho dôvodu, keď v konaní nebolo preukázané, že žalovaná spôsobila škodu rakúskemu občanovi. Zotrvala na tvrdení, že ona bola poškodenou pri škodovej udalosti, ku ktorej došlo dňa 8.8.2016, a pri ktorej došlo k poškodeniu jej vozidla neznámym vinníkom. Je neprípustné, aby súdy vo veci jednostranne zasahovali do dokazovania, a to tým, že napriek tomu, že žalobca pôvodne nepredložil v konaní dôkaz v štátnom jazyku, v neskoršom štádiu konania, pri nerešpektovaní sudcovskej ani zákonnej koncentrácie konania, žalobcu na predloženie takéhoto dôkazu súdy priamo naviedli. Napáda skutočnosť, že malo byť v konaní dokázané, že nezaplatila poistné. Opakovane zdôrazňovala, že zákonné aj havarijné poistné bolo poukázané už cez víkend, t. j. pred 8.8.2016, pričom táto skutočnosť je preukázateľná. Žalovaná mala dňa 8.8.2016 zaplatenú zákonnú poistku vo výške 19,34 Eur uhrádzanú štvrťročne, ako aj havarijnú poistku vo výške 52,50 Eur uhrádzanú štvrťročne. Poukázala na rozpor v určení škody a logickej súvislosti jej vzniku, keď podľa prezentovanej poistnej udalosti malo dôjsť k stretu dvoch motorových vozidiel (o čom nie je uvedený žiadny relevantný dôkaz, prípadne záznam o nehode) a v spojení s ktorým mala vzniknúť len jednostranná škoda vo výške cez 5000,- Eur; žalovanej žiadna škoda na vozidle nevznikla. Nie je možné, aby vznikla na jednom vozidle škoda vo výške 5.000,- Eur a na druhom žiadna. Je legitímnou otázkou z akého dôvodu si žalobca v presvedčení vzniku poistnej udalosti a naplnenia zákonného predpokladu na uplatnenie regresného nároku uplatňuje len výšku 950,35 Eur.

11. Žalobca odvolanie nepodal, k odvolaniu žalovanej uviedol, že napadnutý rozsudok navrhuje ako vecne správny potvrdiť. Žalobca (ako poisťovateľ) na základe poistnej zmluvy č. 610/268254-6, uzatvorenej so žalovanou (ako poistníkom), uhradil poškodenému škodu spôsobenú identifikovanou škodovou udalosťou, a to v celkovej sume 5.200,15 Eur, keďže žalovaná bola v omeškaní s platením poistného v čase, keď nastala poistná udalosť, žalobca si následne voči nej uplatnil nárok na náhradu časti poistného plnenia v sume 950,35 Eur v súlade s § 12 ods. 1 písm. f) zákona o povinnom zmluvnom poistení. Žalovaná síce nebola stranou v konaní vedenom na súde Bezirksgericht Innere Stadt Wien pod sp. zn. 19 C 1329/16, avšak z predloženého rozsudku súdu Bezirksgericht Innere Stadt Wien jednoznačne vyplýva, že jedným z dôkazov v danom konaní bolo aj vypočítanie žalovanej, ktorá svojou výpoveďou tak mohla ovplyvniť výsledok konania. Vo výpovedi žalovaná ako svedkyňa uviedla nasledovné: „s vozidlom v polohe B1 cúva a najprv sa uistí, že za ňou nie je žiadne vozidlo. Potom opatrne cúva so svojím vozidlom do polohy B2 a počas tohto cúvania náhle narazí do vozidla

navrhovateľa v polohe K2. Pred zrážkou si vozidlo navrhovateľa nevšimla. Ďalej uvádza, že vozidlo navrhovateľa za ňou stálo.“ (str. 4 rozhodnutia rakúskeho súdu). Z predmetného rozsudku vyplýva aj skutočnosť, že Zväz rakúskych poisťovateľov namietal uplatnený nárok poškodeného v celom rozsahu, keďže podľa obsahu spisu nebolo možné potvrdiť zavinenie ani zodpovednosť žalovanej. V konaní bolo preukázané, že žalovaná je zodpovedná za vznik poistnej udalosti a spôsobenú škodu, a preto žalobca na základe právoplatného rozhodnutia zo dňa 15.5.2017 poskytol poistné plnenie. Žalovaná si v odvolaní protirečí, keď v bode 2 uvádza, že „ona bola poškodenou pri škodovej udalosti, ku ktorej došlo dňa 08.08.2016 a pri ktorej došlo k poškodeniu jej vozidla neznámym vinníkom“ a v bode 6 odvolania uvádza: „žalovanej žiadna škoda na vozidle nevznikla.“. Subjektívny popis poistnej udalosti žalovanou v oznámení automaticky nezakladá skutočnosť, že poistnú udalosť nespôsobil. Žalobca rozsudok súdu ako dôkaz, z ktorého vyvodzoval svoj nárok uplatnený žalobou, predložil včas, a to spolu so žalobou. Žalovaná počas konania nerozporovala závery vyslovené v predmetnom rozhodnutí ako také, namietala len, že k žiadnej nehode nedošlo a že na jej vozidle žiadna škoda nevznikla. Z tohto dôvodu žalobca zabezpečil preklad až v nadväznosti na závery odvolacieho súdu uvedené v uznesení č. k. 10Co/92/2021-125 zo dňa 16.9.2022. Podľa poistnej zmluvy zo dňa 3.5.2016 sa žalovaná zaviazala uhrádzať poistné formou štvrtročných splátok vo výške 19,34 Eur od 4.5.2016. Poistné za obdobie od 4.8.2016 do 3.11.2016 bolo na účet žalobcu pripísané až dňa 9.8.2016, to znamená, že v čase poistnej udalosti dňa 8.8.2016 bola žalovaná v omeškaní s platením poistného. Tvrdenie žalovanej, že poistné uhradila víkend pred škodovou udalosťou neobstojí, keďže poistné obdobie začalo plynúť od 4.8.2016 a k úhrade malo údajne dôjsť 6.8.2016, resp. 7.8.2016. Keďže nastali predpoklady, uvedené vo vyššie citovanom ustanovení, žalobcovi vznikol nárok na náhradu poistného plnenia v celom rozsahu. V zmysle § 12 ods. 1 a 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení, má poisťovateľ nárok na náhradu celého poskytnutého poistného plnenia alebo jeho časti. Oprávneným subjektom na určenie výšky náhrady poistného plnenia, resp. jeho časti, je poisťovateľ. Výška požadovanej náhrady poistného plnenia, na ktorú vznikne poisťovateľovi nárok, je limitovaná výlučne požiadavkou vyplývajúcou z ustanovenia § 12 ods. 3 zákona o povinnom zmluvnom poistení, t.j. nesmie presahovať úhrn poistných plnení, ktoré poisťovateľ vyplatil z dôvodu poistnej udalosti. Je však výlučne vecou poisťovateľa, či sa rozhodne uplatniť náhradu všetkých vyplatených súm poistného plnenia alebo iba ich časti (poukaz na rozsudky Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8 Co 114/2012, sp. zn. 4 Co 110/2011, R 64/2020). Žalobca, ako poisťovateľ, v každom prípade, kde vznikne nárok na náhradu za poskytnuté poistné plnenie, v prvom rade posudzuje, ktorý zo zákonných dôvodov bol naplnený t. j. či nedošlo k včasnému oznámeniu poistnej udalosti, či bol poistník v omeškaní s platením poistného alebo vodič šoféroval pod vplyvom návykovej látky a podobne. V závislosti od závažnosti porušenia povinností poisteným a poistníkom určuje samotnú výšku postihu. V danom prípade žalobca pri stanovení výšky postihu vychádzal zo skutočnosti, že došlo k omeškaniu zaplatenia poistného iba po dobu 5 dní, a preto si v prospech žalovanej, uplatnil iba 20 % z poskytnutého poistného plnenia.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/, g/ CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

13. Predmetom konania na okresnom súde bola požiadavka žalobcu na uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 950,35 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 950,35 Eur od 20.11.2017 do zaplatenia.

14. V predmetnom spore súd prvej inštancie prvýkrát rozhodol rozsudkom č. k. 38C/45/2020-99 zo dňa 13.5.2021 (žalobe vyhovel v celom rozsahu), pričom označený prvý rozsudok bol uznesením odvolacieho súdu č. k. 10Co/92/2021-125 zo dňa 16.9.2022 zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd považoval záver súdu prvej inštancie, že v konaní vedenom

pred súdom Bezirksgericht Innere Stadt Wien pod sp. zn. 19C/1329/16 v Rakúsku zo dňa 15.5.2017 súd rozhodol, že za vznik poistnej udalosti (8.8.2016) a spôsobenú škodu zodpovedá žalovaná, prinajmenšom za predčasný, keďže nie je zrejmé ako bol tento rozsudok vyhodnotený ako dôkaz, keďže bol žalobcom predložený iba v nemeckom jazyku, pričom žalovaná počas celého konania spochybňovala svoju zodpovednosť za vzniknutú škodu na motorovom vozidle EČ: K.. Povinnosťou okresného súdu s poukazom na § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku, bude opätovne posudzovať žalobou uplatnený nárok, s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania s dôrazom na ich vyhodnotenie postupom podľa § 191 CSP a s poukazom na princíp voľného hodnotenia dôkazov zakotveného v čl. 15 Základných princípov CSP, a to najmä so sústredením sa na vyriešenie aj otázky či škoda na motorovom vozidle EČ: K. zo dňa 8.8.2016 bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla žalovanej, a to po zabezpečení si prekladu do slovenského jazyka predmetné rozsudku (od žalobcu) ako aj odvolacie argumenty odvolateľky i protistrany, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť.

15. Predmetom odvolacieho prieskumu je posúdiť či prvoinštančný súd rozhodol správne ak I. výrokom žalobe vyhovel (zaplatenie sumy (suma 950,35 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 950,35 Eur od 20.11.2017 do zaplattenia), vrátane II. výroku o náhrade trov konania, s poukazom na odvolacie dôvody uplatnené odvolateľkou.

16. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcami uplatnených nárokov, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku (aj rozsahu napadnutého rozsudku). Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť v napadnutom rozsahu a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke, ktorá vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové podstatné skutkové či právne argumenty než tie, ktoré uviedla už pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi náležite vysporiadal.

17. Keďže súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie a odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnej miere stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

18. V prejednávanej veci sa žalobca domáha od žalovanej zaplattenia sumy 950,35 Eur s príslušenstvom titulom tzv. regresnej náhrady (postihový nárok), t.j. náhrady toho, čo zaplatil náhradu škody za poškodené motorové vozidlo EČ: K. z dôvodu, že žalovaná bola ako zodpovedná za vznik škody určená právoplatným rozsudkom súdu – Bezirksgericht Innere Stads Wien v konaní sp. zn. 19C/1329/16. V zmysle § 12 ods. 1 písm. f) zákona o povinnom zmluvnom poistení môže poisťovateľ (t.j. žalobca svoj postihový nárok) uplatniť nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla ak v čase, keď nastala poistná udalosť, bol v omeškaní s platením poistného.

19. Predpokladmi vzniku nároku poisťovateľa proti poisťníkovi v zmysle § 12 ods. 1 písm. f) zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov je, že poisťovateľ vyplatil poškodenému za poisťníka poistné plnenie z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, a že v čase, keď nastala poistná udalosť, bol poisťník v omeškaní s platením poistného (3 Cdo 326/2009 NS SR).

20. Žalovaná namietala, že malo byť v konaní dokázané, že nezaplatila poistné, keď opakovane zdôrazňovala, že zákonné aj havarijné poistné bolo poukázané už cez víkend, t. j. pred 8.8.2016, čo je preukázateľné. Teda dňa 8.8.2016 mala zaplattenú zákonnú poistku vo výške 19,34 Eur uhrádzanú štvrťročne (ako aj havarijnú poistku vo výške 52,50 Eur uhrádzanú štvrťročne).

21. K námietke označenej v odseku 20 odvolací súd poukazuje na odsek 24 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd správne uzavrel, že nebolo sporné, že žalovaná dňa 8.8.2016 bola v omeškaní s platením poistného (za obdobie od 4.8.2016 do 3.11.2016), keď splátka vo výške 19,34 Eur

bola na účet žalobcu pripísaná dňa 9.8.2016, čo žalovaná nepoprela (keď v podaní na čl. 74 výslovne uviedla, že poistenie bolo poukázané cez víkend, kedy banka neúčtuje, platba odišla z účtu v pondelok dňa 8.8.2016 - pozn. odvolacieho súdu). Odvolací súd poukazuje v uvedenom kontexte aj na odsek 18 odôvodnenia uznesenia č. k. 10Co/92/2021-125 zo dňa 16.9.2022 (na ktorom zotrváva). Zároveň dopĺňa, že na základe dohody žalobca umožnil žalovanej poistné plniť postupne v štvrtročných splátkach, čo však neznamená, že žalovaná by mohla postupovať tak, že by neplnila splátky počas poistného roka, ale celú sumu by zaplatila až na konci poistného obdobia, napr. v poslednej splátke. Zároveň ustanovenie § 12 ods. 1 písm. f) zákona o povinnom zmluvnom poistení jednoznačne upravuje podmienku omeškanie s platením poistného, ktorá v danom prípade bola preukázaná. S ohľadom na uvedené námietka žalovanej neobstojí.

22. S námietkou žalovanej, že je neprípustné, aby súdy vo veci jednostranne zasahovali do dokazovania, a to tým, že napriek tomu, že žalobca pôvodne nepredložil v konaní dôkaz v štátnom jazyku, v neskoršom štádiu konania, pri nerešpektovaní sudcovskej ani zákonnej koncentrácie konania, žalobcu na predloženie takéhoto dôkazu súdy priamo naviedli, sa odvolací súd nestotožnil. V súvislosti s dôkazom predloženým žalobcom a to rozsudok Bezirksgericht Innere Stadt Wien sp. zn. 19C/1329/16 (v nemeckom jazyku), odvolací súd poukazuje na odsek 29 odôvodnenia napadnutého rozsudku (s ktorým sa stotožňuje), v ktorom okresný súd správne uzavrel, že žalobca tento dôkaz predložil včas spolu so žalobou (čl. 34-37 pozn. odvolacieho súdu). Odvolací súd dopĺňa, že z obsahu spisu však vyplýva, že spolu so žalobou žalobca nepredložil aj preklad predmetného rozsudku sp. zn. 19C/1329/16 do štátneho jazyka (pričom okresný súd preklad rozsudku nezabezpečil), čo odvolací súd považoval za potrebné za účelom posúdenia, či žalobca ne/uniesol dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdeného nároku voči žalovanej (pozri odsek 30 odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu č. k. 10Co/91/2021-125 zo dňa 16.9.2022). Pričom práve nezabezpečenie prekladu predmetného rozsudku sp. zn. 19C/1329/16 do štátneho jazyka spôsobilo, že prvý rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu predčasnosti nemohol obstať v kontexte nevyhodnotenia tohto dôkazu súdom prvej inštancie. Preto skutočnosť, že okresný súd zabezpečil od žalobcu preklad rozsudku do štátneho jazyka potom ako bol prvý napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušený, nemožno podľa odvolacieho súdu považovať za jednostranný zásah do dokazovania zo strany súdu, a teda uvedeným postupom okresného súdu nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

23. Ďalej žalovaná namietala, že okresný súd nekriticky prebral závery rakúskeho súdu v konaní č. 19C/1329/16, čím s poukazom na čl. 15 ods. 1 a ods. 2 CSP (Dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon. Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.) porušil jeden z nosných uvedených princípov dokazovania CSP.

24. V súvislosti s námietkou označenou v odseku 23 odvolací súd odkazuje na odsek 26 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd správne konštatuje v súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 8.8.2016, ku ktorej došlo na území Rakúska, čo vyplýva aj z oznámenia žalovanej o poistnej udalosti zo dňa 7.9.2016, že nie je daná právomoc slovenského súdu na určenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla pri predmetnej udalosti (Dohovor o práve použitom na dopravné nehody), ale táto otázka, t.j. určenie právnej zodpovednosti (kto porušil a aké dopravné pravidlá, podľa akých ustanovení, a ktorých právnych predpisov sa vyvodzuje zodpovednosť) je v právomoci príslušných rakúskych orgánov. Pričom tento postup aj podľa odvolacieho súdu bol dodržaný, keď nárok poškodeného bol riadne prejednaný v súdnom konaní pred rakúskymi orgánmi, konkrétne v konaní pred Bezirksgericht Innere Stads Wien sp. zn. 19C/1329/16 a z rozsudku zo dňa 15.5.2016 jednoznačne vyplýva, že vodička vozidla (žalovaná v tomto konaní) poisteného u odporcu nedodržala potrebnú opatrosť pri cúvaní, keďže pri cúvaní dostatočne nekontrolovala potrebný jazdný priestor. Za vznik dopravnej nehody je preto zodpovedná výlučne vodička vozidla poisteného u odporcu (str. 5 predmetného rozhodnutia). Na plnenie nároku poškodeného (p. I. J.) bol rozsudkom zaviazaný Zväz rakúskych poisťovateľov, ktorý nárok bol následne uplatnený u žalobcu, ktorý plnenie uhradil v plnej výške (čl. 13 spisu - oznámenie poškodenému, čl. 19 spisu - úhrada poistného plnenia). Aj odvolací súd má za to, že žalobca uniesol dôkazné bremeno o tom, že žalovaná je zodpovedná za vznik škody na motorovom vozidle EČ: K. (poškodeného I. J.). Námietka žalovanej, že žalobca sa v konaní na rakúskom súde nebránil, nie je dôvodná, keď z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že v konaní pred rakúskym súdom žalobca (ako odporca) poprel žalobný návrh v celom rozsahu, čo do dôvodu aj výšky a zároveň z výroku rozsudku vydaného rakúskym súdom vyplýva, že nárok poškodeného bol aj čiastočne zamietnutý (suma 400,- Eur spolu s 4 % úrokom od 26.8.2016). Samotná žalovaná bola v konaní pred rakúskym súdom

vypočutá ako svedok, teda k priebehu udalosti dňa 8.8.2016 sa vyjadrila, a hoci nebola stranou sporu pred rakúskym súdom, jej vyjadrenie ako svedka bolo vyhodnotené v rámci vykonaného dokazovania tak, že podľa verzie samotnej vodičky (žalovaná) ako aj verzie navrhovateľa, bola na vine výlučne vodička vozidla poisteného u odporcu, ktorá mohla zabrániť zrážke. Za vznik dopravnej nehody je zodpovedá výlučne vodička vozidla poisteného u odporcu. V kontexte uvedeného neobstojí ani námietka žalovanej, že žalobca vyplatil rakúskemu občanovi náhradu škody nedôvodne, keď o povinnosti zaplatiť poškodenému (I. J.) rozhodol rakúsky súd podľa práva miesta nehody (v súlade s Dohovorom o práve použiteľnom na dopravné nehody), t. j. podľa rakúskeho práva.

25. Žalovaná poukázala na rozpor v určení škody a logickej súvislosti jej vzniku, keď podľa prezentovanej poistnej udalosti malo dôjsť k stretu dvoch motorových vozidiel (o čom nie je uvedený žiadny relevantný dôkaz, prípadne záznam o nehode) a v spojení s ktorým mala vzniknúť len jednostranná škoda vo výške cez 5.000,- Eur, žalovanej žiadna škoda na vozidle nevznikla. Nie je možné, aby vznikla na jednom vozidle škoda vo výške 5.000,- Eur a na druhom žiadna.

26. K námietke žalovanej označenej v odseku 25 odvolací súd pre upresnenie poukazuje na to, že žalobca síce vyčíslil výšku skutočnej škody v sume 5.200,15 Eur (pozostáva podľa vyčíslenia v zmysle Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 20.6.2017 na čl. 13: zo škody na motorovom vozidle vrátane úrokov z omeškania podľa rozsudku 1.701,74 Eur, iných možných súvisiacich nákladov – trovy právneho zastúpenia 3.050,05 Eur, nákladov spojených s právnym zastúpením – spracovateľský poplatok 448,36 Eur), avšak samotná škoda na motorovom vozidle poškodeného, ktorej výška bola určená rozsudkom rakúskeho súdu predstavuje sumu 1.647,92 Eur (spolu s úrokom z omeškania 4 % ročne od 26.8.2016). Žalobca na rozdiel od žalovanej uniesol dôkazné bremeno o tom, že na motorovom vozidle poškodeného vznikla škoda a to s poukazom na rozsudok Bezirksgericht Innere Stads Wien sp. zn. 19C/1329/16, preto námietka žalovanej neobstojí.

27. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva v tom, že bol nesprávne vytvorený skutkový základ rozhodnutia, ktorá nesprávnosť je spôsobená chybným vyhodnotením vykonaných dôkazov. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

28. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ustanovenia § 191 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplynuli, alebo inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje hore uvedenému zákonnému ustanoveniu. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi. V tomto prípade odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal všetky relevantné dôkazy navrhnuté stranami, tieto dôkazy správne vyhodnotil a z hodnotenia dôkazov ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal.

29. Odvolací súd konštatuje, že po preskúmaní veci nezistil skutkové vady preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie a odvolací súd nevzhladol v konaní vady, ktoré má na mysli ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku. Odvolacia námietka žalovanej o nesprávnych skutkových zisteniach súdom prvej inštancie je tak nenáležitá.

30. K námietke žalovanej, že je legitímnou otázkou z akého dôvodu si žalobca v presvedčení vzniku poistnej udalosti a naplnenia zákonného predpokladu na uplatnenie regresného nároku uplatňuje len výšku 950,35 eur, odvolací súd konštatuje, že zákon (označený v odseku 19) ponecháva uplatnenie tohto špecifického nároku výlučne na poisťovni, pričom z právneho hľadiska je ohraničený iba výškou

vyplateného poistného plnenia (§ 12 ods. 3 zákona o povinnom zmluvnom poistení) a hypotézou právnej normy. Žiadne ustanovenie podrobnosti uplatnenia tohto nároku poisťovateľom nelimituje. Zákon ani žiadnym spôsobom nepomeruje mieru a závažnosť porušenia povinnosti. Ide pritom o osobitný nárok poisťovne odlišný od náhrady škody. Pričom v danej veci žalobca ako poisťovateľ vyplatil z dôvodu poistnej udalosti sumu 4.751,79 Eur (celkovo 5.200,15 eur), pričom ním žalobou požadovaná náhrada poistného plnenia túto sumu nepresiahla. K uvedenému odvolací súd tiež poukazuje na vyjadrenie žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej, v ktorom tento uviedol, že si uplatnil iba 20 % z poskytnutého poistného plnenia, keďže došlo k omeškaniu zaplatenia poistného iba po dobu 5 dní.

31. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. g) CSP (zistený stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené), odvolací súd konštatuje, že nestačí len formálne citovať v zákone uvedený dôvod, ale je potrebné ho identifikovať, t. j. uviesť v akom konkrétnom pochybení (vade, skutočnosti) odvolateľ vidí naplnenie odvolacieho dôvodu, čo však v danom prípade z odvolania nevyplýva, keď odvolateľka vo vzťahu k označenému odvolaciemu dôvodu nevysvetlila či a prípadne v čom konkrétne je podľa jej názoru naplnený odvolací dôvod. S poukazom na uvedené odvolateľka znemožnila odvolaciemu súdu (ktorý je viazaný odvolacími dôvodmi § 380 CSP) prieskum napadnutého rozsudku v kontexte odvolacieho dôvodu (písm. g/).

32. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia kvalifikovane uviedol rozhodujúci skutkový stav, na ktorý vecne správne aplikoval hmotnoprávne i procesnoprávne predpisy, z ktorých vyvodil správne právne závery. Súd prvej inštancie postupoval i v súlade s prejednacou zásadou a zásadami hodnotenia dôkazov, adekvátne preukázanému skutkovému stavu, dôkaznej procesnej aktivite i ostražitosti strán konania, predovšetkým dôkaznej iniciatíve a vyhodnoteniu dôkazného bremena.

33. Skutočnosti uvedené v odvolaní žalovanej neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, preto odvolací súd riadiaci sa uvedenými úvahami a osvojujúci si aj dôvody súdu prvej inštancie rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 CSP z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil I. výrok aj II. výrok (o náhrade trov konania nenapadnutý osobitnou odvolacou argumentáciou).

34. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľky, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanej právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnej výške, a to z dôvodu, že strana, ktorá mala plný úspech vo veci (žalobca), má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala (žalovaná), keď nezistil dôvod pre aplikáciu ust. § 257 CSP. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).